

— Киръ Михайло ще ми бѣде велики везиръ; байо Стефанъ — министеръ на философията; докторъ Плоча — министеръ на финанцията; докторъ Танасъ — на филологията и на сѣдопроизводството; дѣдо Марко — на войната; докторъ Василаки — на вътрешните работи и помощникъ на шехъ-юлъ-ислямтъ; дѣдо владика — на черковните работи и на просвѣщението; а Нейчо Пѣтлето и мой Пахомъ ще станатъ губернатори въ Тѣрново и въ Русчукъ. Сичкото това така трѣба да бѣде Негово сиятелство ми каза; а на негово сиятелство пишатъ изъ Петербургъ, говорило негово кралевско величество киръ Ничо, па и самъ вѣрвалъ, че говори истина. Колкото за Пахома и за Пѣтлето, то тие вѣрвале, че вече сѣ станале губернатори и Акифъ-паша не сѣществува, — и радвале са, и сѣнувале, и надѣяле са.

Други почитале Нича за това, че